

TIEN BIJBELSE AMBTSDRAGERS

8. DE BIJBELVASTE AMBTSDRAGER: MATTEÛS

Matteüs was een van die bijbelse figuren, die een naamsverandering hebben ondergaan. Zoals Jacob Israël en Saulus Paulus werd. Bij elk van hen was de nieuwe naam de markering van een nieuw leven. In de nieuwe naam werd de levensvernieuwing uitgedrukt. De naam tekent zijn drager.

Matteüs heette eerst Levi en oefende het beroep van tollenaar uit. Zijn leven was gevuld met het berekenen van belastingen en accijnzen. Dat was een precies werk, dat met de grootst mogelijke nauwkeurigheid moest worden gedaan. Hoe vaak zal hij gebogen hebben gezeten over zijn tabellen en cijferreeksen?

Maar Levi werd weggeroepen van achter zijn kassen en paperassen. Jezus zag en riep hem en deze joodse man kon die roeping niet weerstaan. Hij volgde Jezus. Met hart en ziel werd hij deelgenoot van de discipelkring. Sindsdien werd deze zoon van Alfeüs Matteüs genoemd. Op z'n hebreuws Mattanja, een naam die betekent "geschenk van Jahwe."

Matteüs, een geroepene. Later werd hij ambtsdrager en wel apostel, drager van een uniek en onherhaalbaar ambt.

Maar Matteüs is het meest bekend geworden als evangelist, in de betekenis van evangelieschrijver. Hij staat bekend als de schrijver van het eerst genoemde Bijbelboek van het Nieuwe Testament : "Het Evangelie volgens Matteüs". In die functie nu is hij net zo goed een geroepene.

Nu laat de Bijbel dikwijls zien, dat roeping van Godswege iemands persoonlijke eigenschappen en kwaliteiten niet buitenspel zet. Voor zijn schrijverstaak komt de ervaring van het tollenaarswerk goed van pas. Matteüs is precies. Hij heeft geleerd nauwkeurig boek te houden en zorgvuldig uit te rekenen. Dat blijkt ook in zijn schrijverschap.

Stellig zijn ook in de apostelkring de taken verdeeld geweest. Ieder had zo z'n eigen mogelijkheden. Zo heeft het te zijn tot op de huidige dag. Laat ieder in zijn of haar ambt de taak krijgen, die het beste bij hem of haar past.

Er is een uitspraak bekend van Papias, die in de 2e eeuw na Christus bisschop was in Klein-Azië. Die weet te melden, dat Matteüs "*in hebreeuwse stijl*" zijn evangelie heeft geschreven.

Dat betekent in ieder geval, dat zijn boekje overvol staat met citaten uit de Tenach, ons Oude Testament. Wel 130 teksten! Bovendien heeft Matteüs kundig en met gevoel voor orde bij elkaar horende geschiedenissen en gelijkenissen gebundeld. Hij is tevens een kenner van de joodse getallensymboliek en talloze malen hanteert hij de getallen 3, 5, 7 en 12, die soms symbolische betekenis hebben. Om zijn compositie wordt Matteüs wel de architect onder de evangelienschrijvers genoemd.

De oudtestamentische teksten in zijn verhalen hebben een functie: Matteüs wil duidelijk laten zien hoezeer Jezus Messias wortelt in de getuigenissen van psalmisten en profeten. Heel vaak schrijft hij er bij: "*opdat vervuld zou worden het woord dat gezegd is*". Profetische woorden van voorheen ziet hij gerealiseerd en tot voltooiing gebracht in de persoon en het werk van Jezus.

Wat heeft deze man een formidabele bijbelkennis gehad! Hij hanteert de aloude teksten voortdurend. Ze lijken over te komen als bewijsplaatsen voor zijn betoog. Maar dan toch niet op de manier van zo velen, die de woorden van de Schrift gebruiken als argumenten voor hun gelijk. Matteüs moet het anders beleefd en gepraktiseerd hebben. Hij *woonde* in het Woord. Zijn apostolaat was volstrekt gefundeerd in het bijbels getuigenis. Hij was een man, die geoefend was in de Schriften. En hij wist, door Gods Geest geleid, op de wijze van zijn volk en zijn tijd, die bijbelkennis dienstbaar te maken aan zijn evangelie. Dat deed Matteüs met grote kennis en nauwgezetheid. En vooral met liefde voor Gods Woord.

Daarin was hij het type van een echte ambtsdrager. Een van de leidlieden van de gemeente van Jezus Christus. Maar rustend op de schouders van zijn voorgangers in de traditie van Israël. Daarmee sprekend en schrijvend voor Israël in de eerste plaats. Maar daarna ook voor mensen uit de volkeren. Zijn geschrift is dan ook geen kroniek, maar *verkondiging*.

Een ambtsdrager die, in de lijn van Matteüs, bijbelvast is, heeft een voorsprong in de gemeente van Christus.

Men zegt, dat zulke ambtsdragers zeldzamer worden. En men herinnert zich dan ouderlingen van vroeger, die doorkneed waren in de Bijbel en vele teksten zomaar uit het hoofd konden citeren. Die ook warm en bewogen de troostende en moedgevende woorden konden doorgeven, die diepgang en kracht gaven aan het geestelijk en kerkelijk leven.

"Kom daar vandaag de dag nog eens om", hoor je weleens zeggen..... "Waar zijn die stevig gefundeerde lieden gebleven in de kerken?" Een nogal vruchteloos gepraat.

Het waarheidselement zit in de overtuiging, dat bijbelkennis onmisbaar is om te geloven en dat ambtsdragers zichzelf en anderen werkelijk van dienst kunnen zijn, wanneer ze, net als Matteüs, zich telkens oriënteren in en zelfs wonen in het Woord.